

Книга Даниїла: приклад пунктуальності

Продовжуємо публікацію серії богословських нарисів В'ячеслава Корчука на матеріалі біблійної книги пророка Даниїла.

Частина 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8

У 9 розділі книги пророка Даниїла записане четверте видіння, що було дане Даниїлу. Пророк бачив його у 538 році до Р. Х., тобто більше ніж 2500 років тому. Подяка Богу, що останнім часом збільшилися можливості пізнання біблійних пророцтв. Мільйони людей, використовуючи різні носії інформації, можуть звернутися до Слова Божого і отримати знання неперевершених істин.

538 рік до Р.Х. – це особливий рік у біблійній історії. Це був перший рік царювання царя мідян Дарія. Вавилонська імперія була завойована. І це був той самий рік, коли Даниїл потрапив до лев'ячої ями. Про цю подію повідомляється у шостому розділі цієї книги. Даниїл молився до Бога, і Він надприродним чином звільнив його із лев'ячої ями. У той час Даниїлу було майже 90 років. А народ Божий вже майже 70 років знаходився у Вавилонському полоні. Чи сказав про це щось пророк Єремія – у той час, коли Даниїл був ще малим хлопцем і проживав в Єрусалимі?

У книзі пророка Єремії ми знаходимо пророцтво про 70-літній полон народу Божого, в якому написано: «І стане цей край руїною, спустошенням, а ці народи будуть служити вавилонському цареві сімдесят літ! І станеться, як сповниться сімдесят літ, покараю Я вавилонського царя та цей люд, говорить Господь, за їхню провину, та халдейський край, й оберну його на вічне спустошення» (Єремії 25:11-12).

Усе відбулося точно так, як передбачив пророк Єремія у пророцтві. Впродовж короткого часу прийшов Навуходоносор, цар

Вавилонський, і забрав Даниїла та його друзів у полон до Вавилону. Пророк Єремія повторив це пророцтво і написав листи полоненим до Вавилону, що так все й мало статися. Звичайно, полонені були незадоволені своїм становищем, але пророк Єремія у своїх листах хотів збадьорити бранців і пояснити їм, що вони повинні усвідомити цей поворот життя і зрозуміти, що так усе має бути протягом сімдесяти років. Тому він сказав, що вони повинні будувати дома, сіяти і збирати урожай. А далі Господь говорить наступне: «Бо так промовляє Господь: По сповненні семидесяти літ Вавилону Я до вас завітаю, і справджу Свої добре слово про вас, щоб вернути вас до цього місця» (Єремії 29:10).

Скоріше за все, Даниїл міг думати так: «По-перше, Бог допустив, щоб ми пішли в полон до Вавилону, – це пророцтво уже виповнилося. По-друге, Бог передбачив, що Вавилон буде завойований і спустошений – і ця частина пророцтва теж уже виконалася. Виконалася всього рік тому, як прийшли Дарій та Кір, Мідо-Персія перемогла Вавилон. Але є ще одна частина пророцтва, що не виповнилася. І що це? Наше повернення до землі Ізраїлевої!».

Зверніть увагу, що пророк Єремія продовжує пророцтво і передає слова Бога. «І ви кликатимете до Мене, і підете, і будете молитися Мені, а Я буду прислуховуватися до вас. І будете шукати Мене, і знайдете, коли шукатимете Мене всім своїм серцем. І Я дамся вам знайти Себе, говорить Господь, і верну вас, і зберу вас зо всіх народів та зо всіх місць, куди Я вигнав був вас, говорить Господь, верну вас до того місця, звідки вас Я був вигнав» (Єремії 29:12-14). Яка добра обітниця!

Пророк Даниїл прийняв рішення зробити так, як Єремія сказав. Він прийняв рішення шукати Господа. Він тричі на день звертався до Бога, чого б це йому не вартувало. Звичайно, він молився більше і був вдячний Йому за підтримку у житті, але відчував особливу потребу в тому, щоб молитися і шукати Бога. У Писанні чітко прослідковується думка, що коли діти Божі

визнають Бога керівником свого життя і каються перед Ним у своїх провинах – Бог готовий простити і повернути втрачене у житті. «І визнають вони гріх свій та гріх батьків своїх, що ними спроневірилися були Мені, а також, що ходили проти Мене» (Левит 26:40). А далі читаємо наступне: «І Я згадаю заповіта Свого з Яковом, а також заповіта Свого з Ісаком, і також заповіта Свого з Авраамом згадаю, і згадаю той Край» (Левит 26:42). Це була приємна Божа обітниця!

Можливо, у цей час Даниїл міг пригадати, що цар Соломон теж склав обітницю перед Богом, у той час коли посвячувався Єрусалимський Храм. Ця велична молитва присвяти записана в Першій книзі царів: «Коли вони згрішать Тобі, бо немає людини, щоб вона не згрішила, і Ти розгніваєшся на них, і віддаси їх ворогові, а їхні полонителі відведуть їх у неволю до ворожого краю далекого чи близького, і коли вони прийдуть до розуму в краю, куди взяті в неволю, і навернуться, і будуть благодіяти Тебе в краю полонителів своїх, говорячи: Ми згрішили, і безбожне чинили, були ми винні; і коли вони навернуться до Тебе всім своїм серцем і всією душею своєю в краю ворогів своїх, що їх поневолили, і помоляться до Тебе в напрямі до свого краю, що Ти дав їхнім батькам, у напрямі міста, яке Ти вибрав, та храму, що я збудував для Імени Твого» (1 Царів 8:46 – 48).

Мойсей навчав каятися перед Богом. Соломон та Єремія теж навчали покаювання. Тому Даниїл говорить, що він прийняв рішення схилитися на коліна і звертатися до Господа особливою молитвою покаювання, визнання своїх гріхів. «І молився я Господеві, Богові своєму, і сповідався й кавав: О мій Господи, Боже великий і грізний, що стережеш заповіта та милість для тих, хто кохає Тебе, та для тих, хто виконує Твої заповіді!» (Даниїла 9:4). Даниїл представляє тут Бога, що уклав договір – Заповіт зі своїм народом, щоб врятувати його. І Бог є Тим, Хто дотримує Свого слова. Чи вірите ви сьогодні у цю обітницю Бога?

Проблему Даниїл висвітлює далі: «Ми прогрішилися та чинили

беззаконня, і були несправедливі, і бунтувалися, і відверталися від Твоїх заповідей та від постанов Твоїх» (Даниїл 9:5). Даниїл відверто говорить про те, що вони як народ згрішили – були несправедливими, бунтувалися проти Господа, заповідей, повставали проти волі Божої. Далі ми читаємо, що вони «не прислухалися до Твоїх рабів пророків, що говорили в Твоїм Імені до наших царів, наших начальників та наших батьків, і до всього народу землі» (Даниїла 9:6). Як часто Бог шукає шляхи, щоб говорити до нашого серця, розуму, але ми не бажаємо Його чути?

Даниїл визнає, що праведність належить Богу і тільки Йому – милість та прощення. (Даниїла 9:9). Хіба це не добра новина для кожної людини? Не зважаючи на наші провини, а також нашу схильність грішити, Бог готовий чути наші молитви і давати Своє прощення. І навіть тоді, коли Бог вимушений дисциплінувати нас, як це було з біблійним Ізраїлем, Він залишається Богом любові та справедливості. Бог допустив труднощі і полон з метою навчити Свій народ і дати йому новий початок у житті. «І Господь пильнував того лиха, і спровадив його на нас, бо справедливий Господь, Бог наш, у всіх Своїх чинах, які Він зробив, та ми не слухали Його голосу. Господи, у міру всієї Твоєї справедливості нехай відвернеться гнів Твій та Твоя ревність від Твого міста Єрусалиму, Твоєї святої гори, бо через наші гріхи та через провини наших батьків Єрусалим та народ Твій відданий на ганьбу для всіх наших околиць» (Даниїла 9:16-19).

Як відповідь на посередницьку молитву за весь народ (Даниїла 9:20-23), Бог послав ангела Гавриїла, щоб «умудрити Даниїла в розумінні». У попередньому розділі книги Даниїла відкривається, як ангел Гавриїл був посланий до нього, щоб пояснити йому видіння (Даниїла 8:16). На жаль, пророк зомлів під час цієї зустрічі (Даниїла 8:17-18). На цьому 8-й розділ закінчується, та місія Гавриїла залишилась невиконаною. Та частина видіння, що відносилась до кінця часу, для Даниїла залишилась загадкою. І в 9-му розділі описується, як Гавриїл

повертається на молитву Даниїла і завершує пояснення пророцтва про 2300 вечорів і ранків, розпочате у 8-му розділі.

Про що це пророцтво (Даниїла 9:26)? Головна тема пророцтва – Ісус Христос. Це пророцтво (Даниїла 9:24-27) точно вказує на час основних подій земного життя Сина Божого задовго до їх фактичного виконання. Христос вийшов на служіння і був помазаний Святим Духом при хрещенні (Матвія 3:16; Дії 10:38). Грецьке слово «Христос» – переклад єврейського слова «Месія», що означає «Помазанець».

Повідомлення «Та знай і розумій: від виходу наказу, щоб вернути Ізраїля й збудувати Єрусалим, аж до Владики Месії сім тижнів та шістдесят і два тижні (Дан. 9:25) означає, що до першого приходу Христа повинно було пройти 483 роки ($7+62=69$ років-тижнів; кожен тиждень – 7 років; $69 \times 7=483$ роки).

Оскільки нульового року не існує, то, відрахувавши від 457 року до Р.Х. 483 роки, отримуємо 27 рік після Р.Х. Саме в цьому році Христос був охрещений і помазаний Святим Духом, як і було передбачено у пророцтві (Івана 1:33-34). Згідно пророцтва Даниїла 9:27, впродовж останнього тижня, а саме з 27 по 34 роки після Р. Х., відбулися надзвичайної події. Христос був відданий на смерть у середині останнього сімдесятого тижня, тобто в 31 р. після Р. Х. (Матвія 26:28; Євреям 9:16).

Ми бачимо у цьому розділі пояснення пророцтва у відповідь на щире молитву Даниїла. Сьогодні, коли ми читаємо ці рядки – пророцтво виконалось у всій повноті. Ми бачимо у цьому пророцтві Божу праведність і милість не тільки до одного народу, але до кожної людини, що приходить у цей світ. Апостол Павло у посланні до Римлян пише: «Бо Христос, коли ми були ще недужі, своєї пори помер за нечестивих» (Римлян 5:6). Цей тест відкриває нам не тільки Христа як Спасителя світу, але надає приклад пунктуальності. Христос показує точність і пунктуальність приходу у наш світ – згідно пророцтва. Христос точно прийшов у визначений час і звершив місію спасіння людства на Голгофському хресті. Як про це пише Іван: «Так бо

Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).

Проте у цьому пророцтві є ще одна надзвичайно важлива частина. Ми звернули увагу на те, що Христос у визначений час прийшов на землю і звершив подвиг спасіння, але 8-й розділ закінчується пророцтвом про суди, що мали прийти на Єрусалим.

Сьогодні ми не дуже переймаємось, що сталося впродовж 70 тижнів історії Ізраїлю, або 490 років, хоча знаємо із Біблії, що Христос точно прийшов у призначений час, як і ангел Гавриїл повідомив про це Даниїлу. Проте є два пророцтва, які простягаються до нашого часу. Це 2 розділ книги Даниїла. Пам'ятаєте про величезний бовван? Історія світових держав, що була представлена частинами боввана із різних матеріалів, говорить про те, що ми з вами живемо в останній час. І Бог має встановити Своє Царство. «А за днів тих царів Небесний Бог поставить царство, що навіки не зруйнується, і те царство не буде віддане іншому народові. Воно покінчить з усіма тими царствами, а саме буде стояти навіки (Даниїла 2:44). Цей сон і його здійснення неминуче. Христос незабаром прийде, щоб встановити Своє Царство. Тому це пророцтво для нас так само актуально, як у свій час Бог відкрив карту майбутніх подій через пророка Даниїла для народу ізраїльського.

Наступне пророцтво простягається до нашого часу і знаходиться в 7 розділі книги пророка Даниїла. Це – пророче видіння чотирьох звірів. Ви пам'ятаєте кінець видіння «Я бачив, що цей ріг учинив бій зо святими, і переміг їх. Аж ось прийшов Старий днями, і даний був суд святим Всевишнього, і надійшов умовлений час, і царство взяли святі» (Даниїла 7:21,22). Ми живемо на порозі часу встановлення Божого Царства. Ангел сказав Даниїлу: «Та засяде суд, і скинуть його панування, щоб його знищити та вигубити аж до кінця. А царство, і панування, і велич царств під усім небом буде дане народові святих Всевишнього. Його царство буде царство вічне, а всі панування Йому будуть служити й будуть слухняні» (Даниїла 7:26,27).

Що ви робите, очікуючи приход Христа? Пророцтво із 29 розділу книги Єремії мотивує перебувати у молитві і в приготуванні до Другого Приходу Христа, вирішувати усі проблеми, з якими ми зустрічаємось на землі, точно так як це було перед Його першим приходом. Чи бажаєте ви відкрити своє серце Ісусу і повністю довіритися Йому? Чи бажаєте ви віддати Йому все, що не узгоджується з Його волею, та позбавитися таким чином від гнітючого почуття провини? Чи бажаєте ви шукати Бога всім своїм серцем? Я переконаний, що коли ви це зробите, Бог відповість вам, усі пророцтва збудуться і Христос повернеться, щоб забрати у Своє Царство Його вірних дітей.

В'ячеслав Корчук, доктор богослов'я